

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ЗДОРОВ'Я ТА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
Кафедра фізичної реабілітації**

ЗАТВЕРДЖУЮ»
Декан факультету здоров'я та
фізичного виховання
Миронюк І.С.
«_____» 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЛОГОПСИХОЛОГІЯ

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський) рівень
Галузь знань	01 освіта/педагогіка
Спеціальність	016 Спеціальна освіта
Освітня програма	Олігофренопедагогіка, логопедія. Здоров'я людини.
Статус дисципліни	обов'язкова
Мова навчання	українська

Ужгород - 2020

Робоча програма навчальної дисципліни «Логопсихологія» для здобувачів вищої освіти галузі знань
01 освіта/педагогіка спеціальності 016 Спеціальна освіта освітньої програми
«Олігофренопедагогіка, логопедія. Здоров'я людини».

Розробники: Утьосова О. І., к. пед. н., старший викладач кафедри фізичної реабілітації

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри *фізичної реабілітації*
протокол № 1 від «28» серпня 2020 р.

Завідувач кафедри Філак Я.Ф. ЯФ

Схвалено науково-методичною комісією факультету здоров'я та фізичного виховання
протокол № 9 від «28» серпня 2020 р.

Голова науково-методичної комісії ЯФ
(Прізвище та ініціали)

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	2-й	2-й
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента –	4-й	3,4-й
	Лекції:	
	18	8
	Практичні (семінарські):	
	22	4
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: комбінована	Самостійна робота:	
	80	108

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Програма вивчення навчальної дисципліни «Логопсихологія» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти галузі знань **01 освіта/педагогіка спеціальності 016 Спеціальна освіта**.

Робочу навчальну програму складено згідно з вимогами Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (ЄКТС). Програма визначає обсяг знань, які повинен опанувати здобувач вищої освіти відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційної характеристики, алгоритм вивчення навчального матеріалу дисципліни «Логопсихологія», необхідне методичне забезпечення, складові та технологію оцінювання навчальних досягнень студентів.

Метою навчальної дисципліни «Логопсихологія» є опанування студентами системою знань з основ логопсихології для забезпечення їх підготовки до практичної діяльності зі спеціального психологічного супроводу в системі освіти осіб із порушеннями мовлення та усунення й попередження дисбалансу між процесами навчання та розвитку цієї категорії та їх потенційними можливостями, удосконалення знань і умінь щодо здійснення корекційної функції професійної діяльності корекційного/спеціального педагога (учителя-дефектолога (логопеда)).

Основними завданнями вивчення дисципліни «Логопсихологія» є:

- ознайомлення студентів із категоріальним апаратом, теоретичними основами, предметом, завданнями, методами логопсихології та специфіки їх використання щодо вивчення дітей із порушеннями мовлення, класифікацією порушень мовленнєвого розвитку.

- опанування основними поняттями, термінологією та загальними питаннями логопсихології, історії вивчення й сучасним станом проблеми порушень мовленнєвого розвитку дітей.

- ґрунтовне вивчення характеристик психічного розвитку, особливостей пізнавальної діяльності дітей із порушеннями мовлення, методів їх корекції, основ психологічної реабілітації осіб із мовленнєвими порушеннями.

- оволодіння змістом, організацією та проведенням діагностично-корекційної логопедичної роботи в спеціальних /інклюзивних закладах дошкільної освіти (ЗДО) та загальної середньої освіти (ЗЗСО). Реалізація корекційних цілей у процесі навчання й виховання дітей у спеціальному/інклюзивному закладі.

- складання плану проведення корекційно-розвивальних занять спеціалістами на основі результатів логопсихологічної діагностики.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні **знати**:

- предмет, мету та завдання логопсихології;
- концептуальні основи та основні принципи логопсихології;
- основні форми, види та сучасні класифікації мовленнєвих порушень;
- особливості розвитку мовлення, мислення, пам'яті, відчуття й сприймання у дітей із порушеннями мовлення;
- суть загальних та специфічних закономірностей розвитку особи з мовленнєвими порушеннями;
- особливості особистості дошкільника й ігрової діяльності дитини з порушеннями мовлення, навчальної діяльності й особистості молодшого школяра з порушеннями мовлення;
- заклади освіти для осіб із порушеннями мовленнєвого розвитку й особливості навчання та виховання в них;
- зміст і методи організації психодіагностичної роботи з дітьми, які мають порушення мовленнєвого розвитку у різних типах спеціальних/інклюзивних закладів;
- понятійно-категоріальний апарат дисципліни «Логопсихологія»;
- шляхи розкриття етіології порушень розвитку мовлення та особливості психодіагностики дитини з мовленнєвими порушеннями;
- шляхи реалізації психодіагностичного компоненту спеціального та інклюзивного навчання учнів із порушеннями мовлення;
- теоретичні та практичні основи психодіагностичної роботи дітей із порушеннями

мовленнєвого розвитку;

- класифікацію мовленнєвих порушень;
- залежність змісту та методики корекційної роботи від ступеня та виду мовленнєвих порушень;
- якісні особливості структури мовленнєвого дефекту та віку дітей.

вміти:

- розкривати суть основних понять та теоретичних положень, що вивчаються;
 - орієнтуватися в клініко-педагогічній класифікації порушень мовлення, визначати структуру дефекту та закономірності розвитку осіб із мовленнєвими порушеннями;
 - орієнтуватися у мережі та системі організації роботи закладів освіти для осіб із порушеннями мовлення;
 - володіти навичками планування психодіагностичної роботи осіб із порушеннями мовлення;
 - організовувати діагностичний процес осіб із порушеннями мовлення;
 - застосовувати сучасні діагностичні методи та методики у роботі з дітьми з порушеннями мовлення;
 - добирати та практично використовувати методи і прийоми психодіагностики осіб із порушеннями мовлення;
 - інтерпретувати результати психодіагностики осіб із порушеннями мовлення з урахуванням структури дефекту, клінічного діагнозу та віку дитини;
 - на основі результатів психолого-педагогічного вивчення осіб із порушеннями мовлення розробити комплекс корекційно-розвивальної програми;
 - здійснювати навчально-виховний та корекційно-розвивальний процес на основі результатів психолого-педагогічного вивчення осіб із порушеннями мовлення;
 - використовувати комп'ютерні технології;
 - визначати адекватні засоби психологічної допомоги та логопедичного впливу на осіб із різними мовленнєвими порушеннями;
 - здійснювати інформаційний пошук на основі роботи з літературними джерелами з логопсихології;
 - аналізувати теоретичний матеріал і здійснювати його узагальнення, формулювати висновки;
 - вербалізувати свої знання;
 - забезпечувати оформлення й ведення відповідної документації.
- Головними формами роботи з навчальної дисципліни є лекційні, практичні заняття, консультації, самостійна робота студентів.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких **компетентностей**:

Інтегральна компетентність (ІК):

- здатність розв'язувати складні задачі та практичні проблеми у галузі спеціальної та інклюзивної освіти або у процесі професійної діяльності (корекційній, навчально-виховній, навчально-реабілітаційній роботі), що передбачає застосування певних теорій та методів відповідної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов;
- здатність вирішувати конкретні проблеми і практичні завдання професійної діяльності щодо формування свідомої мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді, що передбачає застосування певних теорій та методів відповідної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК-6. Здатність до ефективної міжособистісної взаємодії; зокрема, здатність успішно взаємодіяти з керівництвом, колегами, дітьми з порушеннями психофізичного розвитку, їхніми батьками; володіння алгоритмами конструктивного вирішення корекційно-педагогічних і навчально-реабілітаційних ситуацій і конфліктів. Здатність працювати в мультидисциплінарній

команді відповідально та автономно, здатність до співпраці, групової та кооперативної діяльності.

ЗК-9. Здатність до адаптації в корекційно-педагогічному середовищі та дії в нових ситуаціях, зокрема тих, що передбачають корекційне навчання, розвиток і виховання та навчальну реабілітацію дітей дошкільного, шкільного віку і підлітків, спілкування з їхніми батьками, комунікації з адміністрацією школи й колегами.

Фахові (спеціальні професійні) компетентності (ФК):

ФК-1. Усвідомлення сучасних концепцій і теорій функціонування, обмеження життєдіяльності, розвитку, навчання, виховання і соціалізації осіб з інтелектуальними, мовленнєвими або комплексними порушеннями, в структурі яких є інтелектуальні та/або мовленнєві.

ФК-3. Здатність до застосування психолого-педагогічних, корекційно-методичних та фахових знань щодо навчання дітей з психофізичними порушеннями; вміння відбирати і систематизувати корекційно-педагогічний матеріал з урахуванням вікових, індивідуальних особливостей тих, хто навчається; здатність застосовувати відповідні методи, прийоми, форми, засоби корекційного навчання і виховання, реабілітації; здатність визначати мету та завдання на кожному етапі корекційно-виховної роботи; визначати лінії співпраці з сім'єю.

ФК-4. Здатність до застосування знань основних принципів, правил, прийомів і форм педагогічної комунікації; налагодження продуктивної професійно-корекційної та навчально-реабілітаційної взаємодії, суб'єкт-суб'єктної комунікації; вміння використовувати різноманітні інформаційні джерела та способи отримання інформації у професійних цілях, продумано й виважено будувати процес корекційно-педагогічного спілкування.

ФК-5. Здатність до застосування знань основних видів і технологічних підходів до планування власної професійно-корекційної діяльності з урахуванням індивідуальних і вікових особливостей особи; вміння планувати, організовувати і результативно здійснювати корекційно-педагогічний процес у дошкільних навчальних закладах та загальноосвітніх навчальних закладах із спеціальним та інклюзивним навчанням; прогнозувати результати корекційного і навчально-виховного процесу як окремого учня, так і класу (групи).

ФК-6. Здатність до застосування професійних медико-біологічних знань і практичних умінь і навичок, які є теоретичними основами побудови змісту корекційно-розвивального, навчально-реабілітаційного процесу відповідної освітньої галузі. Здатність визначати структуру порушення; потенційні можливості розвитку різних сторін особистості дітей з інтелектуальними та/або мовленнєвими порушеннями; здатність оцінити клініко-фізіологічні особливості і закономірності фізичного і психічного розвитку цих категорій дітей.

ФК-7. Здатність реалізовувати ефективні корекційно-навчальні технології у роботі з дітьми та підлітками з інтелектуальними, мовленнєвими та комплексними порушеннями, в структурі яких є інтелектуальні; доцільно обирати методичне й інформаційно-комп'ютерне забезпечення.

ФК-8. Здатність оцінити сильні та слабкі сторони розвитку дитини з порушеннями інтелекту, мовлення, комплексними порушеннями, в структурі яких є інтелектуальні та/або мовленнєві, потенційні можливості розвитку різних сторін особистості дітей з такими порушеннями.

ФК-9. Здатність виконувати корекційну навчально-виховну роботу з профілактики, подолання інтелектуальних, мовленнєвих порушень, затримки психічного розвитку, розладів спектру аутизму, комплексних порушень психофізичного розвитку, в структурі яких є інтелектуальні та/або мовленнєві у навчально-виховному, реабілітаційному процесі незалежно від типу закладу і форми організації навчально-виховної діяльності.

ФК-10. Здатність організовувати дитячий колектив, створювати в ньому рівноправний клімат і комфортні умови для особистісного, соціального, емоційного розвитку вихованців та їхньої суспільної інтеграції на основі цінування їх різноманітності.

ФК-13. Здатність будувати гармонійні відносини з особами з психофізичними порушеннями, їхніми сім'ями та учасниками спільнот без упередженого ставлення до їх індивідуальних потреб.

ФК-15. Готовність до діагностико-консультативної діяльності.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Логопсихологія» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

- ОК 1.9 Психологія
- ОК 2.2 Психопатологія
- ОК 2.3. Невропатологія
- ОК 2.4 Клініка інтелектуальних порушень

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Олігофренопедагогіка, логопедія. Здоров'я людини», вивчення навчальної дисципліни «Логопсихологія» повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
- Володіє знаннями в галузі спеціальної освіти при вирішенні навчально-виховних та науково-методичних завдань з врахуванням вікових та індивідуально-типологічних відмінностей учнів, соціально-психологічних особливостей учнівських груп та конкретних психолого-педагогічних ситуацій.	ПРН 01
- Володіє знаннями етіології виникнення порушень психічного та/або фізичного розвитку; знаннями онтогенезу/дизонтогенезу розвитку (пізнавального, психічного, мовленнєвого); знаннями структури порушень, здійснення компенсаторних механізмів; знаннями класифікацій порушень психофізичного розвитку.	ПРН 02
- Володіє фаховими медико-біологічними та психологічними знаннями, які є теоретичними основами побудови змісту навчально-виховного та корекційно-розвиткового процесу для дітей з особливими освітніми потребами.	ПРН 04
- Знає методи психолого-педагогічного вивчення та корекції порушень пізнавальної діяльності. Здатний організувати і проводити психолого-педагогічне вивчення дітей з особливостями психофізичного розвитку.	ПРН 05
- Володіє знаннями про вікові анатомо-фізіологічні особливості розвитку дітей, пізнавальні психічні процеси, емоційно-вольову характеристику учнів, їх вплив на процеси навчання, виховання та розвитку особистості.	ПРН 07
Володіє теорією і методикою корекційно-розвивальної (виховної, навчальної) роботи з дітьми з інтелектуальними та/або мовленнєвими порушеннями різного віку (дошкільного, шкільного). Розуміє принципи, методи, форми та сутність організації освітньо-корекційного процесу в різних типах закладів.	ПРН 08
- Володіє знаннями про особливості розвитку дітей з легкими, помірними та тяжкими інтелектуальними порушеннями, порушеннями мовлення, розладами спектру аутизму та комплексними порушеннями, організації корекційно-педагогічної роботи, спрямованої на їх соціалізацію.	ПРН 10
- Здатний здійснювати спостереження за дітьми з інтелектуальними, мовленнєвими та комплексними порушеннями, в структурі яких є інтелектуальні та/або мовленнєві, планувати та проводити з ними корекційно-педагогічну роботу на основі диференційованого та індивідуального підходу.	ПРН 14

- Здатний організувати колектив дітей з інтелектуальними порушеннями. Здатний створювати рівноправний і справедливий клімат у корекційно-педагогічному та інклюзивному середовищі на основі цінування різноманітності.	ПРН 16
- Здатний здійснювати педагогічний супровід дітей з особливими освітніми потребами в ролі вихователя спеціального класу/групи, асистента вчителя/вихователя інклюзивного класу/групи.	ПРН 17

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Логопсихологія»:

Очікувані результати навчання з дисципліни «Психолого-педагогічна діагностика та вивчення дітей з порушеннями психофізичного розвитку»	Шифр ПРН
- Володіє знаннями в галузі спеціальної освіти при вирішенні навчально-виховних та науково-методичних завдань з врахуванням вікових та індивідуально-типологічних відмінностей учнів, соціально-психологічних особливостей учнівських груп та конкретних психолого-педагогічних ситуацій.	ПРН 01
- Володіє знаннями етіології виникнення порушень психічного та/або фізичного розвитку; знаннями онтогенезу/дизонтогенезу розвитку (пізнавального, психічного, мовленнєвого); знаннями структури порушень, здійснення компенсаторних механізмів; знаннями класифікацій порушень психофізичного розвитку.	ПРН 02
- Володіє фаховими медико-біологічними та психологічними знаннями, які є теоретичними основами побудови змісту навчально-виховного та корекційно-розвиткового процесу для дітей з особливими освітніми потребами.	ПРН 04
- Знає методи психолого-педагогічного вивчення та корекції порушень пізнавальної діяльності. Здатний організувати і проводити психолого-педагогічне вивчення дітей з особливостями психофізичного розвитку.	ПРН 05
- Володіє знаннями про вікові анатомо-фізіологічні особливості розвитку дітей, пізнавальні психічні процеси, емоційно-вольову характеристику учнів, їх вплив на процеси навчання, виховання та розвитку особистості.	ПРН 07
Володіє теорією і методикою корекційно-розвивальної (виховної, навчальної) роботи з дітьми з інтелектуальними та/або мовленнєвими порушеннями різного віку (дошкільного, шкільного). Розуміє принципи, методи, форми та сутність організації освітньо-корекційного процесу в різних типах закладів.	ПРН 08
- Володіє знаннями про особливості розвитку дітей з легкими, помірними та тяжкими інтелектуальними порушеннями, порушеннями мовлення, розладами спектру аутизму та комплексними порушеннями, організації корекційно-педагогічної роботи, спрямованої на їх соціалізацію.	ПРН 10
- Здатний здійснювати спостереження за дітьми з інтелектуальними, мовленнєвими та комплексними порушеннями, в структурі яких є інтелектуальні та/або мовленнєві, планувати та проводити з ними корекційно-педагогічну роботу на основі диференційованого та індивідуального підходу.	ПРН 14
- Здатний організувати колектив дітей з інтелектуальними порушеннями. Здатний створювати рівноправний і справедливий клімат у корекційно-педагогічному та інклюзивному середовищі на основі цінування різноманітності.	ПРН 16
- Здатний здійснювати педагогічний супровід дітей з особливими освітніми потребами в ролі вихователя спеціального класу/групи, асистента вчителя/вихователя інклюзивного класу/групи.	ПРН 17

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів вивчення НД

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів є:

- презентації результатів виконаних завдань;
- бесіда;
- індивідуальне опитування, фронтальне опитування;
- участь в інтерактивних обговореннях;
- дискусія;
- тести;
- модульна контрольна робота;
- залік.

Форми і методи поточного контролю

Форми поточного контролю: виступи на семінарських заняттях (обговорення теоретичних питань), співбесіда, розроблення презентацій, виконання практичних завдань, підготовка доповідей.

Методи оцінювання: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, модульна контрольна робота, залік.

Самостійна робота студентів, як правило, включає опрацювання відповідних теоретичних питань. Ефективність самостійної роботи студента оцінюємо на практичних заняттях із відповідної теми.

Поточна модульна рейтингова оцінка складається з балів, які студент отримує за певну навчальну діяльність протягом засвоєння цього модуля (участь у семінарських, практичних заняттях тощо).

Форма модульного контролю: письмова контрольна робота.

Контрольна модульна рейтингова оцінка складається з балів за результатами виконання модульної контрольної роботи з цього модуля.

Підсумкова модульна рейтингова оцінка визначається (в балах та за національною шкалою), як сума поточної та контрольної модульних рейтингових оцінок.

Підсумкова семестрова модульна рейтингова оцінка визначається (в балах та за національною шкалою) на основі підсумкових модульних рейтингових оцінок, отриманих за засвоєння кожного з модулів. Рейтингові оцінки яких додаються, а також вираховується середнє значення.

Форма підсумкового семестрового контролю: залік.

Залікова рейтингова оцінка складається з балів за результатами виконання залікових завдань, затверджених кафедрою в установленому порядку.

Підсумкова рейтингова оцінка з дисципліни, яка викладається протягом семестру, визначається як оцінка з підсумкових семестрових рейтингових оцінок (за кожний модуль) у балах із наступним її переведенням в оцінки за національною шкалою та шкалою ECTS.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Максимальна підсумкова кількість балів із дисципліни, яку студент може отримати за семестр (максимальна підсумкова семестрова рейтингова оцінка), дорівнює 100.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота						Модульна контрольна робота	Сума
T1.1	T1.2	T1.3	T2.1	T2.2	T2.3		
10	5	5	10	5	5	50 б	100 б

T1.1; T1.2 ... – теми

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота						Модульна контрольна робота	Сума
T3.1	T3.2	T3.3	T4.1	T4.2	T4.3		
7	5	5	8	7	5	50 б	100 б

T3.1, T3.2 ... – теми

Накопичення балів студентами відбувається у період вивчення дисципліни на підставі проведення викладачем двох основних видів контролю: поточного (перевірка рівня засвоєння студентами навчального матеріалу в обсязі певної теми чи окремого розділу) та підсумкового (перевірка рівня засвоєння студентами навчального матеріалу по завершенню курсу).

Максимальна кількість балів за результатами поточного контролю складає 50 балів, з яких:

- 30 - за теоретичні знання (доповіді на практичних заняттях);
- 20 - за практичні вміння (розв'язання практичних ситуацій, виконання практико-орієнтованих завдань).

Критерії оцінювання під час аудиторних занять

Теоретична підготовленість перевіряється і оцінюється за результатами усної або письмової відповіді на питання практичних занять, що складені у відповідності до змісту навчальної програми.

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обгрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обгрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обгрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Критерії оцінювання самостійної роботи студента

Бали	Критерії оцінки
9-10	за самостійну роботу присвоюються студенту, якщо він ретельно виконує всі завдання самостійної роботи, демонструє знання і розуміння вивченого матеріалу

7-8	студент недостатньо повністю виконує завдання самостійної роботи
5-6	студент важко відтворює навчальний матеріал
3-4	студент недбало виконує завдання самостійної роботи, має недостатні знання і засвоєння вивченого матеріалу
1-2	студент виконує завдання самостійної роботи з грубими помилками
0	студент не виконує завдання самостійної роботи

Критерії оцінювання індивідуальних самостійних завдань

Вид	Максимальна кількість балів
Анотування наукових статей	5
Повідомлення (доповідь)	5
Конспект першоджерел	5
Презентація	4

Оцінювання *повідомлення (доповіді)* здійснюється за такими критеріями: самостійність та оригінальність дослідження, виконання поставлених автором завдань, здатність здійснювати узагальнення на основі опрацювання теоретичного матеріалу та відсутність помилок при оформленні цитування й посилань на джерела.

Критеріями оцінювання *презентації* є її відповідність змісту доповіді студента за матеріалами дослідження та оригінальність візуального представлення.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

У випадку отримання незадовільної контрольної модульної рейтингової оцінки студент повинен повторно пройти модульний контроль в установленому порядку. При повторному проходженні модульного контролю максимальна величина контрольної модульної рейтингової оцінки в балах, яку може отримати студент, не повинна перевищувати максимальне значення оцінки «Добре» за національною шкалою.

Повторне проходження модульного контролю при отриманій раніше позитивній контрольній модульній рейтинговій оцінці з метою підвищення підсумкової модульної рейтингової оцінки не дозволяється.

Сума поточної модульної та контрольної рейтингових оцінок становить підсумкову модульну рейтингову оцінку, якій відповідає певний рівень оцінки за національною шкалою.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Якщо студент має позитивну (за національною шкалою) підсумкову семестрову модульну рейтингову оцінку, то він допускається до семестрового заліку.

Семестровий залік здійснюється викладачем шляхом виконання студентом усної та (або) письмової залікової роботи тривалістю до двох академічних годин.

До заліку допускаються тільки ті студенти, які отримали такі бали: по 35 балів і більше – за контроль усіх двох змістових модулів. Студенти, в яких оцінки за сумою двох модулів дорівнюють або є вищими за 60 балів, можуть не приймати участі в заліковому контролі, але за бажанням вони можуть покращити свою оцінку, прийнявши участь у заліку.

Для комплексного оцінювання успішності абітурієнта на заліку з означеного курсу мають бути враховані наступні критерії:

- повнота розкриття питання;
- логіка викладення матеріалу;
- культура мовлення;
- впевненість, емоційність та аргументованість відповіді;
- використання під час відповіді додаткової інформації;
- уміння аргументувати, аналізувати, порівнювати, узагальнювати, навчальну інформацію, робити висновки.

Кожен заліковий білет складається із двох теоретичних питань. Тривалість підготовки до усної відповіді може становити 30-40 хвилин. Відповіді на питання залікового білету фіксуються студентами на аркушах для підготовки. Оцінювання усних відповідей буде

проводиться за 100 бальною шкалою. Загальне оцінювання результатів якого проводиться за 2-ма завданнями. Критерії оцінювання успішності студентів доводяться до них перед заліком. Для визначення ступеня оволодіння студентом навчального матеріалу використовуються наступні рівні досягнень студентів.

Відповідність підсумкової семестрової рейтингової оцінки в балах оцінці за національною шкалою та шкалою ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82 – 89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74 – 81		C	Добре (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
67 – 73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60 – 66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35 – 59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1 – 34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль I. Основні поняття, термінологія, загальні питання логопсихології, історія вивчення, сучасний стан проблеми порушень мовленнєвого розвитку та особливості пізнавальної діяльності дітей із порушенням мовлення.

Тема 1.1. Основні поняття і термінологія та загальні питання логопсихології. Логопсихологія як галузь спеціальної психології. Закономірності нормального психічного розвитку і патології. Функціональна норма. Сутність феномену порушеного розвитку. Структура ушкодженого розвитку. Предмет, мета і завдання логопсихології. З історії розвитку логопсихології. Концептуальні основи логопсихології. Основні принципи логопсихології (Принцип відображуваності. Принцип детермінізму. Принцип розвитку. Принцип єдності діагностики та корекції). Зв'язок логопсихології з іншими науками.

Тема 1.2. Історія вивчення і сучасний стан проблеми порушень мовленнєвого розвитку у дітей. Систематика порушень мовленнєвого розвитку. Основні форми і види мовленнєвих порушень. Сучасні класифікації мовленнєвих порушень Клініко-педагогічна класифікація порушень мовлення (порушення структурно-есмантичного (внутрішнього) оформлення висловлювання, порушення писемного мовлення). Психолого-педагогічна класифікація порушень мовлення.

Тема 1.3. Особливості пізнавальної діяльності дітей із порушенням мовлення Особливості розвитку відчуття і сприймання у дітей із порушеннями мовлення. Особливості розвитку мнемічної діяльності (пам'яті) дітей із мовленнєвими порушеннями. Характеристика розвитку мислення дітей із мовленнєвими порушеннями. Особливості розвитку мовлення і мисленнєвої діяльності у дітей із порушеннями мовлення.

Модуль II. Особистість і діяльність дитини з порушеннями мовлення, психологічне вивчення та особливості психологічної допомоги дітям із мовленнєвими порушеннями.

Тема 2.1. Характеристика, особливості формування особистості і діяльності дитини з порушеннями мовленнєвого розвитку. Особливості концентрації, обсягу та переключення уваги у дітей із порушеннями мовлення. Характеристика вольових дій дітей із мовленнєвими порушеннями. Особистість дошкільника з порушенням мовлення. Ігрова діяльність дошкільника з порушенням мовлення. Навчальна діяльність і особистість молодшого школяра з порушенням мовлення.

Тема 2.2. Організація та структура психологічного вивчення та методи психолого-педагогічної діагностики дітей з порушеннями мовлення. Організація та структура психологічного вивчення дітей з мовленнєвою патологією: основні принципи психолого-педагогічного обстеження дитини з порушеннями мовлення. Методи психолого-педагогічної діагностики, що використовуються в логопсихології: анкетування, інтерв'ювання, проективний метод. Вивчення історії розвитку дитини — психологічний анамнез. Вимоги до методів психолого-педагогічної діагностики розвитку осіб з порушеннями мовлення. Вимоги до психолога-користувача. Вимоги до спеціаліста-непсихолога. Основні етичні вимоги та правила непсиходіагностичного обстеження.

Тема 2.3. Психологічна допомога дітям із порушенням мовлення та її особливості й основні напрями. Особливості психологічної допомоги дітям із порушенням мовлення. Роль несприятливих соціально-біологічних факторів у психічному розвитку дитини. Визначення психологічної корекції. Історія розвитку психологічної допомоги дітям із порушеннями в розвитку. Основні принципи психологічної корекції. Прийоми і методи психокорекційної роботи. Психологічне консультування. Психологічний супровід. Психологічна підтримка. Основні напрями психологічної допомоги дітям із проблемами у розвитку.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Усього	лекції	практичні	Самостійна робота	Усього	лекції	практичні	Самостійна робота
МОДУЛЬ I								
Основні поняття, термінологія, загальні питання логопсихології, історія вивчення, сучасний стан проблеми порушень мовленнєвого розвитку та особливості пізнавальної діяльності дітей із порушенням мовлення.								
Тема 1.1. Основні поняття і термінологія та загальні питання логопсихології.	16	3	2	10				
Тема 1.2. Історія вивчення і сучасний стан проблеми порушень мовленнєвого розвитку у дітей.	17	2	2	10				
Тема 1.3. Особливості пізнавальної діяльності дітей із порушенням мовлення	23	3	4	20				
Разом	56	8	8	40				
Модульна контрольна робота №1	2		2					
Разом за модулем I	58	8	10	40				
МОДУЛЬ II								
Особистість і діяльність дитини з порушеннями мовлення, психологічне вивчення та особливості психологічної допомоги дітям із мовленнєвими порушеннями								

Тема 2.1. Характеристика, особливості формування особистості і діяльності дитини з порушеннями мовленнєвого розвитку.	16	3	3	4				
Тема 2.2. Організація та структура психологічного вивчення та методи психолого-педагогічної діагностики дітей з порушеннями мовлення.	22	4	4	6				
Тема 2.3. Психологічна допомога дітям із порушенням мовлення та її особливості й основні напрями.	22	3	3	6				
Разом	60	10	10	16				
Модульна контрольна робота №2	2	-	2	-				
Разом за модулем 2	62	10	12	40				
Усього годин	120	18	22	80				

6.3. Теми практичних (семінарських) занять

№ з/п	Теми	Кількість годин
Модуль I		
Основні поняття, термінологія, загальні питання логопсихології, історія вивчення, сучасний стан проблеми порушень мовленнєвого розвитку та особливості пізнавальної діяльності дітей із порушенням мовлення.		
1	1. Логопсихологія як галузь спеціальної психології. 2. Закономірності нормального психічного розвитку і патології. 3. Функціональна норма. 4. Сутність феномену порушеного розвитку. 5. Структура ушкодженого розвитку.	2
2	1. Предмет, мета і завдання логопсихології. 2. З історії розвитку логопсихології. 3. Концептуальні основи логопсихології. 4. Основні принципи логопсихології (Принцип відображуваності. Принцип детермінізму. Принцип розвитку. Принцип єдності діагностики та корекції).	2
3	1. Зв'язок логопсихології з іншими науками. 2. Систематика порушень мовленнєвого розвитку. 3. Основні форми і види мовленнєвих порушень. 4. Сучасні класифікації мовленнєвих порушень.	2
4	1. Клініко-педагогічна класифікація порушень мовлення (порушення структурно-есмантичного (внутрішнього) оформлення висловлювання). 2. Порушення писемного мовлення. 3. Психолого-педагогічна класифікація порушень мовлення. 4. Особливості розвитку відчуття і сприймання у дітей із порушеннями мовлення.	2
5	1. Особливості розвитку мнемічної діяльності (змістова, зорова, словесна, рухова, довготривала, короткочасна, асоціативна пам'ять) дітей із мовленнєвими порушеннями. 2. Характеристика розвитку мислення дітей із мовленнєвими порушеннями. 3. Особливості розвитку мовлення і мисленнєвої діяльності у дітей із порушеннями мовлення.	2
6	1. <i>Модульна контрольна робота № 1</i>	1
МОДУЛЬ II		
Особистість і діяльність дитини з порушеннями мовлення, психологічне вивчення та особливості психологічної допомоги дітям із мовленнєвими порушеннями		
7	1. Особливості концентрації, обсягу та переключення уваги у дітей із	2

	<p>порушеннями мовлення.</p> <ol style="list-style-type: none"> Характеристика вольових дій дітей із мовленнєвими порушеннями. Особистість дошкільника з порушенням мовлення. Ігрова діяльність дошкільника з порушенням мовлення. Навчальна діяльність і особистість молодшого школяра з порушенням мовлення. 	
8	<ol style="list-style-type: none"> Організація та структура психологічного вивчення дітей з мовленнєвою патологією. Основні принципи психолого-педагогічного обстеження дитини з порушеннями мовлення. Методи психолого-педагогічної діагностики, що використовуються в логопсихології: анкетування, інтерв'ювання, проєктивний метод. Вивчення історії розвитку дитини — психологічний анамнез. 	2
9	<ol style="list-style-type: none"> Вимоги до методів психолого-педагогічної діагностики розвитку осіб з порушеннями мовлення. Вимоги до психолога-користувача. Вимоги до спеціаліста-непсихолога. Основні етичні вимоги та правила непсиходіагностичного обстеження. Особливості психологічної допомоги дітям із порушенням мовлення. 	2
10	<ol style="list-style-type: none"> Роль несприятливих соціально-біологічних факторів у психічному розвитку дитини. Визначення психологічної корекції. Історія розвитку психологічної допомоги дітям із порушеннями в розвитку. Основні принципи психологічної корекції. 	2
11	<ol style="list-style-type: none"> Прийоми і методи психокорекційної роботи. Психологічне консультування. Психологічний супровід. Психологічна підтримка. Основні напрями психологічної допомоги дітям із проблемами у розвитку 	2
12	1. <i>Модульна контрольна робота №2</i>	1
13	Разом за семестр	22

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми й вид завдання	Денна форма
1	Фізіологічна основа відчуття. Характеристика трьох частин аналізатора (периферичний відділ, аферентні (доцентрові) та еферентні (відцентрові) нервові провідні шляхи).	3
2	Властивості відчуттів: якість, інтенсивність, тривалість, просторова локалізація.	3
3	Особливості сприймання дітей із мовленнєвими порушеннями. Фізіологічні основи сприймання. Властивості сприймання: предметність, цілісність, структурність, осмисленість.	3
4	Особливості пам'яті дітей із мовленнєвими порушеннями. Характеристика процесів запам'ятовування, збереження, відтворення і забування у дітей із ПМ.	3
5	Структура порушень пам'яті. Знижений обсяг усіх видів пам'яті, порівняно з нормою у дітей із порушенням мовлення у дошкільному віці і на початку шкільного навчання.	3
6	Особливості мисленнєвої діяльності дітей із мовленнєвими порушеннями. Опосередкований та узагальнений характер мислення.	3

7	Три основні види мислення: предметно-дійове, наочно-образне, теоретичне (словесно-логічне). Зв'язок мислення із мовленням.	3
8	Особливості та характеристика трьох груп дітей із порушенням мовлення за розвитком невербального інтелекту: 1) діти, в яких розвиток невербального інтелекту трохи відрізняється від N; 2) діти, у яких розвиток невербального інтелекту відповідає нормі; 3) діти, в яких розвиток невербального інтелекту відповідає нижній межі норми, однак характеризується нестабільністю.	7
9	Особливості уваги дітей із мовленнєвими порушеннями. Характеристика форм уваги: сенсорна (перцептивна), інтелектуальна та моторна (рухова).	3
10	Особливості розвитку мимовільної й довільної уваги дітей із порушенням мовлення. Якості, або властивості, уваги: стійкість, переключення, розподіл та обсяг уваги.	3
11	Розвиток та формування волі у дітей із порушенням мовлення. Вольова дія та засіб реалізації вольової дії (самоконтроль). Самоконтроль трьох етапів діяльності: орієнтувальному, планувальному та виконавчому. Етапність самоконтролю.	3
12	Саморегуляція дітей з порушенням мовлення. Особливості саморегуляції, властиві для старших дошкільників з порушенням мовлення.	3
13	Особистість дошкільника з порушенням мовлення. Розвиток особистості дитини з порушенням мовлення у період дошкільного дитинства.	3
14	Гіподинамічний синдром у дітей з ускладненим видом загального недорозвитку мовлення.	3
15	Особливості ігрової діяльності дошкільників з порушенням мовлення. Особливості розвитку сюжетної гри дошкільників з порушенням мовлення (у т.ч. алалією та заїканням)	3
16	Особливості ігрової діяльності дошкільників з тяжкими порушеннями мовлення. Негативні чинники, що впливають на ігрову діяльність дітей з порушенням мовлення.	3
17	Особливості навчальної діяльності і особистість молодшого школяра з порушенням мовлення. Готовність до шкільного навчання.	3
18	Особливості поведінки молодшого школяра з порушенням мовлення внаслідок підвищеної розгальмованості.	3
19	Формування особистості дитини з тяжкими порушеннями мовлення в колективі однолітків.	3
20	Характеристика ступенів фіксування дітей з порушенням мовлення на власному дефекті: нульовий, помірний, виразний. Розлади особистісної сфери у дітей з порушенням мовлення.	3
21	Обґрунтування потреби психопрофілактики та вчасної корекції особистості дитини з порушенням мовленнєвого розвитку.	3
22	Методи психолого-педагогічної діагностики, що використовуються в логопсихології. Експериментальна процедура в логопсихології (спостереження, самоспостереження (інтроспекція))	3
23	Роль несприятливих соціально-біологічних факторів у психічному розвитку дитини. Визначення психологічної корекції.	3
24	Основні принципи психологічної корекції. Прийоми і методи психокорекційної роботи. Психологічне консультування. Психологічний супровід. Психологічна підтримка. Основні напрями психологічної допомоги дітям із проблемами у розвитку.	7
25	Усього	80

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

(у разі потреби)

Обладнання: мультимедійне обладнання.

Програмне забезпечення: робоча програма навчальної дисципліни; НМК навчальної дисципліни; збірка контрольних завдань для тематичного (модульного) оцінювання навчальних досягнень студентів; презентації теоретичного матеріалу в PowerPoint; роздаткові матеріали для самостійної роботи студента під час практичних занять.

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Андрусишина Л. Особливості довільної пам'яті у дітей старшого дошкільного віку із загальним недорозвиненням мовлення // Дефектологія. — 1999. — № 4.
2. Бех І.Д. Виховання особистості. — К., 2003.
3. Власенко И.Т. Особенности словесного мышления взрослых и детей с нарушениями речи. — М., 1990.
4. Волковская Т.Н., Юсупова Г.Х. Психологическая помощь дошкольникам с общим недоразвитием речи. — М., 2004.
5. Гуровец Г.В. Детская невропатология. — М., 2004.
6. Даниленкова О.Р. Развитие преднамеренного запоминания у детей с нерезко выраженным недоразвитием речи // Дефектология. — 2000. — № 6.
7. Детская психоневрология / Под ред. Л.А. Була-ховой. — К., 2001.
8. Діти з особливими потребами у початковій школі: Поради батькам / За ред. В.І. Бондаря, В.В. Засенка. — К., 2006.
9. Забрамная С.Д. Психолого-педагогическая диагностика умственного развития детей. — М., 1995.
10. Зимняя И.А. Лингвopsихология речевой деятельности. — М.; Воронеж, 2001.
11. Калягин В.Л., Овчинникова Т.С. Психолого-педагогическая диагностика детей и подростков с речевыми нарушениями. — СПб., 2005.
12. Калягин В.Л., Овчинникова Т.С. Энциклопедия методов психолого-педагогической диагностики лиц с нарушениями речи. — СПб., 2004.
13. Коло минский Я.Л., Панько Е.А., Игумнов С.Л. Психическое развитие детей в норме и патологии. — М.; СПб., 2004.
14. Корпеев А.Л. Основы логопатологии детского возраста. Клинические и психологические аспекты. — СПб., 2006.
15. Левченко И.Ю. Патопсихология; Теория и практика. — М., 2000.
16. Лурия А.Р. Высшие корковые функции человека. — М., 2002.
17. Лурия А.Р. Основы нейропсихологии. — М., 2002.
18. Максименко С.Д., Солов'єнко В.О. Загальна психологія. — К., 2001.
19. Максимова Н.Л., Милютин Е.Л. Курс лекций по детской патопсихологии. — Ростов н/Д., 2000.
20. Мамайчук И.М. Психологическая помощь детям с проблемами в развитии. — М., 2001.
21. Мамайчук И.Л. Психокоррекционные технологии для детей с проблемами в развитии. — СПб., 2003.
22. Мамайчук И.Л., Ильина М.Л. Помощь психолога ребенку с задержкой психического развития. — М., 2004.
23. Методика діагностики відхилень у розумовому розвитку молодших школярів та старших дошкільників / За ред. Н.М. Стадненко, Т.Д. Іляшенко, Л.В. Борщевської, А.Г. Обухівської. — К., 1998.
24. Методы обследования речи детей / Под ред. Г.В. Чиркиной. — М., 2006.
25. Методы обследования речи детей: Пособие по диагностике речевых нарушений / Под ред. Г.В. Чиркиной. — М., 2003.
26. Основы специальной психологии / Под ред. Л.В. Кузнецовой. — М., 2002.
27. Психолог в дошкольном учреждении / Под ред. Т.В. Лаврентьевой. — М., 2002.
28. Психология детей с задержкой психического развития / Сост. О.В. Заширинская. — СПб., 2003.

29. Психология детей с нарушениями и отклонениями психического развития / Под ред. В.М. Астапова, Ю.В. Микадзе. — СПб., 2002.
30. Ребенок. Раннее выявление отклонений в развитии речи и их преодоление / Под ред. Ю.Ф. Гаркуши. — М., 2003.
31. Семаго Н.Я., Семаго М.М. Проблемные дети: Основы диагностической и коррекционной работы психолога. — М., 2001.
32. Семаго Н.Я., Семаго М.М. Руководство по психологической диагностике. Дошкольный и младший школьный возраст. — М., 2000.
33. Семенович А.Л. Нейропсихологическая диагностика и коррекция в детском возрасте. — М., 2002.
34. Синьова С.П. Тифлопсихология. — К., 2004.
35. Смирнова Е.Ю. Детская психология. — М., 2003.
36. Сорокин В.М. Специальная психология. — СПб., 2003.
37. Спеціальна педагогіка: Понятійно-термінологічний словник / За ред. В.І. Бондаря. — Луганськ, 2003.
38. Стадненко Н.М., Матвеева М.Л., Обухівська А.Г. Нариси з олігофренопсихології. — Кам'янець-Подільський, 2002.
39. Трошин О.Л., Жулика Е.В. Логопсихология. — М., 2005.
40. Ульенкова У.Л., Лебедева О.В. Организация и содержание специальной психологической помощи детям с проблемами в развитии. — М., 2002.
41. Усанова О.Л. Специальная психология. — СПб., 2006.
42. Хомская Е.Д. Нейропсихология: Учеб. для вузов. — 3-е изд. — СПб., 2003.
43. Шаповал И.А. Методы изучения и диагностики отклоняющегося развития. — М., 2005.

**Результати перегляду
робочої програми навчальної дисципліни**

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток __).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Перелік питань до заліку

1. Основні поняття і термінологія та загальні питання логопсихології.
2. Логопсихологія як галузь спеціальної психології.
3. Закономірності нормального психічного розвитку і патології.
4. Функціональна норма. Сутність феномену порушеного розвитку.
5. Структура ушкодженого розвитку.
6. Предмет, мета і завдання логопсихології.
7. З історії розвитку логопсихології.
8. Концептуальні основи логопсихології.
9. Основні принципи логопсихології
10. Методологічна основа логопсихології.
11. Загальні закономірності психічного розвитку дітей з порушеннями мовлення.
12. Специфічні закономірності розвитку в умовах дизонтогенезу дітей з мовленнєвими розладами.
13. Групи категорій і понять, що використовуються у логопсихології.
14. Пояснювальні принципи логопсихології.
15. Принцип відображуваності
16. Пояснювальні принципи логопсихології.
17. Принцип детермінізму.
18. Принцип розвитку.
19. Принцип єдності свідомості й діяльності.
20. Принцип комплексного підходу до вивчення людини.
21. Принцип єдності діагностики та корекції.
22. Зв'язок логопсихології з іншими науками.
23. Історія вивчення і сучасний стан проблеми порушень мовленнєвого розвитку у дітей.
24. Систематика порушень мовленнєвого розвитку.
25. Основні форми і види мовленнєвих порушень.
26. Сучасні класифікації мовленнєвих порушень.
27. Клініко-педагогічна класифікація порушень мовлення (порушення структурно-есмантичного (внутрішнього) оформлення висловлювання, порушення писемного мовлення).
28. Психолого-педагогічна класифікація порушень мовлення.
29. Особливості пізнавальної діяльності дітей із порушенням мовлення
30. Особливості розвитку відчуття і сприймання у дітей із порушеннями мовлення. Особливості розвитку мнемічної діяльності (пам'яті) дітей із мовленнєвими порушеннями.
31. Характеристика розвитку мислення дітей із мовленнєвими порушеннями.
32. Особливості розвитку мовлення і мисленнєвої діяльності у дітей із порушеннями мовлення.
33. Особистість і діяльність дитини з порушеннями мовлення, психологічне вивчення та особливості психологічної допомоги дітям із мовленнєвими порушеннями
34. Характеристика, особливості формування особистості і діяльності дитини з порушеннями мовленнєвого розвитку.
35. Особливості концентрації, обсягу та переключення уваги у дітей із порушеннями мовлення.
36. Характеристика вольових дій дітей із мовленнєвими порушеннями.
37. Особистість дошкільника з порушенням мовлення.
38. Ігрова діяльність дошкільника з порушенням мовлення.
39. Навчальна діяльність і особистість молодшого школяра з порушенням мовлення.
40. Організація та структура психологічного вивчення та методи психолого-педагогічної діагностики дітей з порушеннями мовлення.

41. Організація та структура психологічного вивчення дітей з мовленнєвою патологією: основні принципи психолого-педагогічного обстеження дитини з порушеннями мовлення.
42. Методи психолого-педагогічної діагностики, що використовуються в логопсихології: анкетування, інтерв'ювання, проективний метод.
43. Вивчення історії розвитку дитини — психологічний анамнез.
44. Вимоги до методів психолого-педагогічної діагностики розвитку осіб з порушеннями мовлення.
45. Вимоги до психолога-користувача.
46. Вимоги до спеціаліста-непсихолога.
47. Основні етичні вимоги та правила непсиходіагностичного обстеження.
48. Психологічна допомога дітям із порушенням мовлення та її особливості й основні напрями.
49. Особливості психологічної допомоги дітям із порушенням мовлення.
50. Роль несприятливих соціально-біологічних факторів у психічному розвитку дитини.
51. Визначення психологічної корекції.
52. Історія розвитку психологічної допомоги дітям із порушеннями в розвитку.
53. Основні принципи психологічної корекції.
54. Прийоми і методи психокорекційної роботи.
55. Психологічне консультування.
56. Психологічний супровід.
57. Психологічна підтримка.
58. Основні напрями психологічної допомоги дітям із проблемами у розвитку.
59. Фізіологічна основа відчуття.
60. Характеристика трьох частин аналізатора (периферичний відділ, аферентні (доцентрові) та еферентні (відцентрові) нервові провідні шляхи).
61. Властивості відчуттів: якість, інтенсивність, тривалість, просторова локалізація.
62. Особливості сприймання дітей із мовленнєвими порушеннями.
63. Фізіологічні основи сприймання.
64. Властивості сприймання: предметність, цілісність, структурність, осмисленість.
65. Особливості пам'яті дітей із мовленнєвими порушеннями.
66. Характеристика процесів запам'ятовування, збереження, відтворення і забування у дітей із ПМ.
67. Структура порушень пам'яті.
68. Знижений обсяг усіх видів пам'яті, порівняно з нормою у дітей із порушенням мовлення у дошкільному віці і на початку шкільного навчання.
69. Особливості мисленнєвої діяльності дітей із мовленнєвими порушеннями.
70. Опосередкований та узагальнений характер мислення.
71. Три основні види мислення: предметно-дійове, наочно-образне, теоретичне (словесно-логічне).
72. Зв'язок мислення із мовленням.
73. Особливості та характеристика трьох груп дітей із порушенням мовлення за розвитком невербального інтелекту.
74. Діти, в яких розвиток невербального інтелекту трохи відрізняється від N.
75. Діти, у яких розвиток невербального інтелекту відповідає нормі.
76. Діти, в яких розвиток невербального інтелекту відповідає нижній межі норми, однак характеризується нестабільністю.
77. Особливості уваги дітей із мовленнєвими порушеннями.
78. Характеристика форм уваги: сенсорна (перцептивна), інтелектуальна та моторна (рухова).
79. Особливості розвитку мимовільної й довільної уваги дітей із порушенням мовлення.
80. Якості, або властивості, уваги: стійкість, переключення, розподіл та обсяг уваги.
81. Розвиток та формування волі у дітей із порушенням мовлення.

82. Вольова дія та засіб реалізації вольової дії (самоконтроль).
83. Самоконтроль трьох етапів діяльності: орієнтувальному, планувальному та виконавчому.
84. Етапність самоконтролю.
85. Саморегуляція дітей з порушенням мовлення.
86. Особливості саморегуляції, властиві для старших дошкільників з порушенням мовлення.
87. Особистість дошкільника з порушенням мовлення.
88. Розвиток особистості дитини з порушенням мовлення у період дошкільного дитинства.
89. Гіподинамічний синдром у дітей з ускладненим видом загального недорозвитку мовлення.
90. Особливості ігрової діяльності дошкільників з порушенням мовлення.
91. Особливості розвитку сюжетної гри дошкільників з порушенням мовлення (у т.ч. алалією та заїканням)
92. Особливості ігрової діяльності дошкільників з тяжкими порушеннями мовлення.
93. Негативні чинники, що впливають на ігрову діяльність дітей з порушенням мовлення.
94. Особливості навчальної діяльності і особистість молодшого школяра з порушенням мовлення.
95. Готовність до шкільного навчання.
96. Особливості поведінки молодшого школяра з порушенням мовлення внаслідок підвищеної розгальмованості.
97. Формування особистості дитини з тяжкими порушеннями мовлення в колективі однолітків.
98. Характеристика ступенів фіксування дітей з порушенням мовлення на власному дефекті: нульовий, помірний, виразний.
99. Розлади особистісної сфери у дітей з порушенням мовлення.
100. Обґрунтування потреби психопрофілактики та вчасної корекції особистості дитини з порушенням мовленнєвого розвитку.
101. Методи психолого-педагогічної діагностики, що використовуються в логопсихології.
102. Експериментальна процедура в логопсихології (спостереження, самоспостереження (інтроспекція))
103. Роль несприятливих соціально-біологічних факторів у психічному розвитку дитини.
104. Визначення психологічної корекції.
105. Основні принципи психологічної корекції.
106. Прийоми і методи психокорекційної роботи.
107. Психологічне консультування.
108. Психологічний супровід.
109. Психологічна підтримка.
110. Основні напрями психологічної допомоги дітям із проблемами у розвитку мовлення.